

DE DWERGPLANETEN EN DE CYAANREUZEN

Voor Waarheidsvinding dienen wetmatig werkelijkheidsgeoriënteerde
kennisvergroting en symbolisch transcendent georiënteerde
bewustzijnsverruiming hand in hand te gaan.

Hylke Brouwer

DE DWERGPLANETEN
EN DE CYAANREUZEN

GROOT QUINTIEL

De Dwergplaneten en de Cyaanreuzen

Copyright © 2024 Hylke Brouwer

Auteur: Hylke Brouwer

Druk: Pumbo.nl

ISBN: 978-90-834034-4-1

NUR: 721

© Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopieën, microfilm, elektronische opslag, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoudsopgave

De dwergplaneten	9
Het ontstaan en de geldigheid van de categorie 'Dwergplaneten'	9
Van de ontdekking van Uranus naar die van Pluto	14
Het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex	23
Het schijnbaar onontkoombare evolutionaire levensrad	23
Het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex	24
De bevrijdingsdrang van het Uraans-Neptuniaans complex.....	27
Uraans-Neptuniaanse bevrijdende bewustzijnsontwikkeling	29
Pluto en de transneptunische wereld	33
Sednabewustzijn en Sednacollectief	43
Sedna, Eris en Orcus	50

Een nadere kennismaking met de TNO-vertolkers van het Sednacollectief	69
Ceres en de planetoiden hoofdgordel	79
Sednacollectief, Pluto en Cerescollectief in perspectief van zijnsbevrijding ...	95
Het astrologisch dynamische kader voor de dwergplaneten	108
De Cyaanreuzen in het licht van de kleurensymboliek.....	119
De drie kleurensystemen	119
Het additieve kleurensysteem	121
De twee subtractieve kleurensystemen.....	131
Het onzuivere subtractieve kleurensysteem.....	133
Het zuivere subtractieve kleurensysteem.....	138
Zijnsbevrijding door bestaansontkrachting	146

—scrol twee pagina's verder voor het begin van de tekst—

De dwergplaneten

Het ontstaan en de geldigheid van de categorie 'Dwergplaneten'

Het in 2005 bij de exploratie van het gedeelte van het Zonnestelsel voorbij Neptunus ontdekken van het object dat de naam Eris toegekend zou krijgen deed flinke beroering ontstaan in zowel de wereld van de astronomen als die van de astrologen. Dit vanwege het feit dat Eris qua afmetingen en massa ervan gelijkwaardig aan Pluto bleek te zijn (uiteindelijk vastgesteld als in afmetingen ietsje kleiner en in massa ietsje zwaarder). Eris deed zich met die afmetingen en 'gewicht' voor als een planetoïde, wat dan evenzeer als categorie zou gaan hebben te gelden voor Pluto, daarmee zijn planeetstatus kwijtrakend. Het mondde er tenslotte na stemming over de naamgeving op uit dat augustus 2006 door de I.A.U. (de Internationale Astronomische Unie) de categorie 'dwergplaneet' werd ingevoerd om daarin objecten zoals Eris en Pluto onder te kunnen brengen. Alle overige objecten in het Zonnestelsel, geen planeet en geen dwergplaneet zijnde, kregen hierbij als categorie 'klein zonnestelsellichaam' toegewezen. Desondanks blijven de voormalige planetoïden van de planetoïden hoofdgordel i.h.a. gewoon planetoïden genoemd worden. Die categorie 'dwergplaneet' kwam mede tot stand als voortvloeiend uit de dringende behoefte, m.n.

vanuit astrologische hoek, om Pluto, als eerder planeet verondersteld te zijn, niet volledig van een bij zijn belangrijke symbolische betekenis passende status te ontdoen.

Begin 2024 worden in het algemeen de negen grootste ontdekte transneptunische objecten, Pluto, Eris, Haumea, Makemake, , Quaoar, Ceres, Orcus en Sedna, als een dwergplaneet te zijn beschouwd, met de 10^e grootste Salacia als 'grensgeval' aangegeven.

Astrologisch dan is het zo dat, van welke categorie ook maar, het omvangrijk qua afmeting zijn van een object betekenis toevoering doet oproepen. Hetgeen eveneens zich voor kan doen door een bijzonder verloop en/of karakter van de omloopbaan van een object, zoals bij de klein zonnestelsellichamen het geval met de Centaurs Cheiron, Pholos en Nessos.

Ceres is als eerste ontdekte planetoïde dan de eerste ontdekte dwergplaneet geworden. Dit in de planetoïden hoofdgordel, waarbij een viertal planetoïden daarin eveneens astrologische betekenis toegekend is geworden. Drie ervan, Pallas, Vesta en Hygiea, op grond van de grootte, en één ervan, Juno, op grond van het na Ceres en Pallas als 3e planetoïde ontdekt zijn. Wat die grotere drie betreft kan het zijn dat deze ook nog als dwergplaneten geclassificeerd zullen worden. Waarschijnlijk zal dat alleen voor Pallas het geval zijn. Hoe dan ook is het zo dat we dit vijftal objecten als tezamen astrologisch betekenis te hebben

kunnen beschouwen, als zodanig als 'Cerescollectief' te benoemen. Hierover later uitgebreid meer.

Pluto op zijn beurt is geworden tot de eerst ontdekte transneptunische dwergplaneet. En dan zijn er vervolgens die overige als dwergplaneet te beschouwen transneptunische objecten. Waarvan Sedna gezien de omloopbaan ervan als de astrologisch meest krachtige daarvan geldt. Het blijkt nu zo te zijn dat Sedna samen met een aantal van die dwergplaneten plus een tweetal transneptunische planetoïden astrologisch betekenis hebbend als een 'Sednacollectief' te beschouwen is. Dit omvat de dwergplaneten Sedna, Eris, Makemake, Haumea, Quaoar en Orcus, en verder Varuna (waarvan nog niet duidelijk is of het een dwergplaneet is, hetgeen waarschijnlijk niet zo zal zijn), en Salacia, waarschijnlijk een transneptunische planetoïde. (Gonggong is tot nu toe niet in betekenis gevende overweging genomen). Ook hierover later uitgebreid meer.

Wat de categorieën planeten en dwergplaneten betreft kan het volgende vastgesteld worden. Planeten betreffen astrologisch geïnterpreteerd drijfveren van (m.n.) de mens en een transcendente drijfveer die werkzaam is in relatie met de mens, namelijk de Persephonedrijfveer, astrologisch gezien vertolkt door planeet Aarde. De Persephonedrijfveer stemt

zijn werkzaamheid af op wat ten aanzien daarvan speelt bij het betreffende individu c.q. de betreffende mens, al dan niet en zo ja meer of minder uitgesproken bewust ervan, en eventueel doelbewust gericht ingesteld ten opzichte ervan. Als hoe het ook zij in een wisselwerking van Persephonedrijfveer en individu met elkaar plaatsvindend dus.

De transcendenten Plutodrijfveer is als geen drijfveer ván de mens evenmin werkzaam in een relatie met de mens of welk ander levend individu dan ook. Het is een pure evolutionair gekarakteriseerde transcendenten drijfveer m.b.t. de evolutionaire ontwikkelingsvoortgang van het leven, en van in samenhang hiermee de (bestaans)werkelijkheid. De Plutodrijfveer is astrologisch hierbij enkel en alleen gekenmerkt door de teken-positie ervan als in het verloop door de tekens. Het is puur met deze gesteldheid dat de Plutodrijfveer aangrijpt op een individu; als op alle individuen, en op de (bestaans)werkelijkheid. Het is het individu dat bepaalt of, in welke mate, en hoe de Plutodrijfveer uitwerking verkrijgt. Dit ook hier als met betrekking tot en afhankelijk van hetgeen er speelt bij het betreffende individu, al dan niet en zo ja meer of minder uitgesproken bewust ervan, en eventueel doelbewust gericht ingesteld ten aanzien ervan. Maar dit dan volledig als bepaald vanuit dat individu, vanuit die betreffende mens. Vanwege dat niet uitgaan van de mens en evenmin werkzaam zijn in relatie, als iets van wisselwerking, met de mens is voor de Plutodrijfveer geen

planeet van toepassing als astrologische vertolker daarvan. Maar juist wel een dwergplaneet. Hierbij is het dus zo dat de dwergplaneet Pluto symbool staat voor een potentiële bewustzijnsfunctie t.a.v. de transcendente Plutodrijfveer. Als een bewuste verwerking van de zich voordoende Plutoonse activiteit en/of een bewuste instelling ten opzichte ervan. Als tevens eventueel een bewustmaking t.a.v. het hoe (horoscopisch) als individu gesteld zijn in de Plutoonse dynamiek, en daarmee adequaat omgaan, en wellicht eraan bijsturen.

Dwergplaneet Pluto staat alzo symbool voor een bewustzijnsfunctie in de zin zoals in het voorgaande verwoord. Dit nu lijkt te gelden voor alle dwergplaneten. En waarschijnlijk ook voor alle aansprekende planetoïden en andere klein zonnestelsellichamen, naar het lijkt dit wel zeker wat betreft het een bewustzijnsfunctie vertolken ervan. Zoals dat overtuigend het geval is met de Centaurs Cheiron, Pholos en Nessos.

De geen dwergplaneet zijnde planetoïden die zich voordoen in betekenisvolle samenhang met een dwergplaneet(-collectief), zoals het geval bij het Cerescollectief en waarschijnlijk ook bij het Sednacollectief, lijken een afgeleide en/of ondersteunende betekenis m.b.t. die van het collectief (of van de dwergplaneet) te vertolken. Bij het Cerescollectief hebben we het hierbij over Juno en waarschijnlijk tevens over Hygiea en Vesta, bij het Sednacollectief over Salacia en waarschijnlijk Varuna. Ook dit komt verderop nader aan de orde.

Dwergplaneten vertolken in astrologische betekenisgeving potentiële bewustzijnsfuncties in betrekking op een transcendent gekarakteriseerde drijfveer of op een transcendent gekarakteriseerde gesteldheid, waarbij ten aanzien daarvan een bewuste instelling en een eventueel uitgesproken bewust gericht omgaan ermee mogelijk is. Op één na, dwergplaneet Ceres, bevinden alle dwergplaneten zich in de regionen van ons Zonnestelsel voorbij Neptunus, oftewel in de transneptunische contreien. Om adequaat in astrologisch opzicht die transneptunische dwergplaneten te kunnen bespreken zal, vanuit transformatieastrologisch oogpunt, inzake enkele specifieke markeringspunten de exploratie van ons Zonnestelsel worden langsgelopen vanaf de ontdekking van Uranus.

Van de ontdekking van Uranus naar die van Pluto

We starten in Zuid- en Zuidwest Europa 15^e en 16^e eeuw—Renaissance. Het institutioneel dogmatisch christelijk bepaald zijn van het dagelijks leven, de maatschappijstructuur, de algemene denkwereld, het wetenschappelijke en culturele denken, en de spirituele belevings- en benaderingswijze, wordt doorbroken in bevrijdende ontkrachting ervan. Uraans bevrijdend vernieuwend denken gaat hierbij gepaard aan een veranderde Neptuniaanse benaderingswijze m.b.t. het transcendente. Beide drijfveerprincipes sluiten tevens zo op

elkaar aan bij het astrologisch astronomisch ontraadselen van het ons in ons aardse zijn overstijgende universum, daarbij o.m. vaststellend dat de Aarde om de Zon draait i.p.v. andersom, waarmee het leven op Aarde en het mens-zijn in een veranderd licht gesteld raken. Wat de Neptuniaanse drijfveer betreft dient hierbij beseft te worden dat het om een bewustmakingsdrijfveer gaat, deel uitmakend van het bewustzijnsviertal, tezamen met de drijfveren Mercurius, Hermes en Jupiter. Als daarvan de bewustmakingsdrijfveer met een transcendente-zijnsgeborgenhedenoriëntatie, wat hem gekenmerkt doet zijn door het element water. Het gaat met de Neptuniaanse drijfveer in wezen om de wat dit aangaat relevante transcendente vragen m.b.t. ons bestaan, in de zin van 'hoe, waardoor, waarom, waartoe zijn we hier?' Daarbij wordt tevens getracht op de transcendente context van ons bestaan adequaat af te stemmen, dit i.o.m. het, zoals alle bewustmaking, op het Mercuriale bewustzijn geënt zijn van de Neptuniaanse bewustmakingsdrang. Dat afstemmen gebeurt zoals genoegzaam bekend op zeer verschillende manieren, met even zovele zeer verschillende opvattingen en aannames. Maar hoe het ook mag wezen, Neptunus is een uitgesproken bewustmakingsdrijfveer! Men weet alleen i.h.a. nog zo slecht raad ermee.

In die Renaissance periode echter (en lang nog daarna) draait het bovenal om de Uraanse bevrijdingsdrang, als vernieuwend denken, en specifiek individuele zijnsvervullende ont-

plooiing, het Neptuniaanse daarbij concreet gezien als puur ten faveure van die Uraanse geestdrift toegepast. Met een typisch Mercuriaal Jupiteriaanse wetenschappelijke instelling, als bepaald niet Neptuniaans (daar had men zijn buik voorlopig wel vol van). In 1612 en 1613 dan ook wordt Neptunus door Galilei 'waargenomen maar niet als zodanig onderkend', waarbij in beide gevallen Neptunus in nauwe samenstand met Jupiter in Maagd verkeert, betekenisvol juist dáárdoor in beeld gerakend, echter a.h.w. nog als 'ondergevaardeerde bijvangst'. Uranus bevindt zich bij deze Jupiter—Neptunus samenstanden van 31 december 1612 en van 31 juli 1613 transitair in Tweelingen, dit i.o.m. de Uraanse gerichtheid op het verkennend trachten te ontdekken van nieuwe feitelijkheden, en in samenhang daarmee het bedenken van nieuwe hypothesen betreffende onze bestaanswerkelijkheid. Ook Uranus wordt nog niet ontdekt. Dit gebeurt pas als de mens meer in algemeenheid toe is gekomen aan de vrijheidsdrang van het waarachtig tot zijn recht willen kunnen komen bij de individuele ontplooiing, waardoor de Uranusdrijfveer zodanig onderkend is geraakt dat de vertolker ervan ontdekt kan worden. Dit vindt plaats in 1781 in de periode van o.m. het vrijheidselan van de Franse Revolutie.

De mens raakt daarmee dan eveneens aangewezen op zichzelf voor wat betreft de transcendent-spirituele opstelling m.b.t. die veranderde wijze van mens-zijn en benadering van

het leven. Dit houdt in dat Neptuniaanse oriëntering op het leven nu meer algemeen menselijk gaat plaatsvinden. Hiermee is het zover dat de vertolker daarvan ontdekt kan gaan worden. In 1846, als midden in het tijdperk van de Romantiek, wordt Neptunus gevonden. Van symbolisch belang ten aanzien hiervan is het feit dat in die periode ook het pigment van de zuivere subtractieve hoofdkleur cyaan wordt ontdekt, en twee jaar later het pigment van de zuivere subtractieve hoofdkleur magenta. Met een licht blauwig cyaan als de kleur van de planeet Neptunus, en een ietwat groenige cyaanvariant als de kleur van de planeet Uranus, wordt de 'toon' voor de Neptuniaanse drijfveer wat zijn betreft pure waarde direct bij de ontdekking van Neptunus gezet. Dit in samenhang met de dan in aanzet transcendent georiënteerde Uranusdrijfveer. In de tweede helft van de 19^e eeuw komt het in deze ontwikkelingsgang bij bepaalde spirituele ontwikkelingslijnen en groeperingen in de Europese 'westerse wereld' tot in vernieuwend denken teruggrijpen op voor- en vroegchristelijk, in periodes daarna als ketters beschouwd, transcendent georiënteerd gedachtegoed (denk o.m. aan de gnostische ideeënwereld, de alchemie, de geloofswereld van de katharen, en bovenal aan de transcendent georiënteerde denkwelden van de 'Antieken'). Wat hierbij o.m. gaandeweg uitgekristalliseerd raakt is het fenomeen zijnstransformatieproces via een spirituele Dood. Met in dat transformatieproces ontkrachting van de

zijnsgeborgenheidsvoorwaardelijkheid die ware zijnsvervullende zijnsontplooiing belemert en ondermijnt. De uiteindelijke Wedergeboorte vanuit dat proces gaat als intense zijnsvernieuwingservaring wel doen veronderstellen dat zijnstransformatie als enige mogelijkheid voor het realiseren van een zuivere waarachtige zijnsvervullingskwaliteit dient te worden beschouwd.